

עין משפט
גר מצודה
לג:

בז א מיי פֿיד מהל
רוח ושמירת נפש
הל ב:
בח ב ג מיי פֿיד מהל
גמיה הל ו:
בב ד מיי פֿיד שם הל
י:
ה מיי פֿיד שם הל:

מוסף דע"י

[illegible]

LAND LIMITED

אלו נערות פרק שלישי כתובות

וּדְלָמָא מִלִּקּוּת הַמּוֹרָה. הוּא מִלִּי לְשֹׁטִי מִסְתַּכְרָא מִיִּתָּה חֲמוּרָה
שֶׁן יִתְקַהּ לְאִנְשֵׁי עִיר הַיְדוּתָה כְּדֹאמְרִי בְּפִי' מִיִּתּוֹת
(סנהדרין 73:) **אִירְלִמְרִי** נִגְזְרוּ אֲחֵנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעוֹדָה הוּא פֶּלְחִי
צִיִּצְאָא. מִיִּתָּה מִנָּה לָן (א) דֵּאָ אֲמַר' כְּהוֹרָא (וְנִסְתָּ סָא:) כְּהוֹרָא

אח ר"ע אמר כל ימי הייתי מנטער
על פסוק זה ירחימי יבא לרי וקיימינו
בכל נשך אלמא משמע דבכל נשך
מימי ר"ע אפי' ימי מיסרין אל הארס
ביסורין קשין דומיא דר' עקיבא שהיו
ממרקין בצרכי צמקין בחלז ויכ"ס
ולאנגדיו ואור"ת דמחו אלס לא היה
עונדו טובים ממש אלמא היה שהיו
לנכוד המלך ואעפ"כ היה בו קידוש
השם ולכן מרבי עמנו נתימה והיה
דרכי (ויעל) לו ללחץ לית אן
לחמן ולגלג דהבא די לקימה וס'
נסגד משמע שהלם לא היה מופס
בגלותו ומיחו פלחו אלמלא משמע
שהלם עונד טובים

מהמחר פלחו:

דלמא בשונג ונקח מגלות.

מימה לר"י הכי שייך
 גלות אם מת אחר שחשבוה' ב' או
 שלשה ימים אחר אמרינן בני אשחזו
 (עי' פס' ו' ופס') שחט צ' שנים או רוב
 שנים הכי זה אינו גולה דחיישין
 שמה הרוח בלגללו וטעמא דגבי
 גלות אשחזו מילי טורח דפטור כגון
 דרך עליה דגבי מיתה אי חילוק כגון
 דרך עליה לדרך ירידה הכי נמי גבי
 גלות בעינן משמע מיד דכתיב ויפל
 ועליו וימות משמע מיד ואש"כ דגבי
 מיתה נמי כתיב מכה איש ומת וי"ל
 דמסתכל לה בצינא דשיש' דלא
 חיישין שמה הרוח בלגללו דלמרינן
 ההם אי נמי דוקא בשחט צ' רוב שנים
 חיישין שמה הרוח בלגללו דנקל
 ההרוח בלגללו אבל בשאר חילות איך
 ההרוח מוסיף על כך שיתולץ לשמור יפה
 ומלגללו רוח לכרוך על המכה שום
 דבר וא"ת הכי מיוסס קרא בשוגג
 הכי שנה צדקא רק שנתו ית'
 והוא צדקא לא מייחיד דלמרינן
 "בש"כ פ' כגולה הרגל (ד"ק י"ב) ופס'
 דמרגנה מפלע חתח מפלע לחייב על
 בשוגג כמודי מוק' אבל לא ד' דברים
 וי"ל דמסתכל לה בחסוקי' על רצועה
 אחת דלמח' בהמיתה (ד"ק י"ג) דגולה
 ופס' לא מת חייב ד' דברים ולא דמי
 לשאר שוגג או כגון שנתם לחטו' של
 גבר (שלא) ברשות רבויה' הם לר' ד' דברים או
 מפלע דין ביה גלות וד' דברים או
 שפס' מן הגג ברזח מצייה דחייב ד' דברים
 דלמח' דלמרינן' בסקוק' כי"ד הרגל
 (פס' מ.) ומתפטר דאם מת דגולה
 ועוד דלפסר דהוי שוגג על המיתה
 ומודיע על המיתה: **ג' ב' שור הנסקף**
 וטעמו מש"ל תש"ז ו' ה' מימה
 דמיקטי מהכא לריש לקיש דלמח' כפ'
 מרובה (פס' ע.) כל היכא דלמח' שור
 במרייה ליתיה צדיניה והכא שור
 נסקף ליתיה במרייה וי"ל דהם

הקדים חמירי דלימתו כלל במסירה אצל
טובעים אין חופס דמיו ולר"ת שאומר
ניחא: לא משום דלא מיחייב ביה,
שמים אינו חייב דדוקא בממון הוא דא
(ב"מ 65. וס) אתנן אסרה תורה אפי' צו
פרט למרשע עצמו מ"מ ניחא דכיון ש

נגדו. יסורין: ולא שני לך בו. יסורי המלכות הכאה שאין לה קצבה היא אבל מלקות יש לה קצבה ארבעים: הניחא לרבנן דאמרי. בסוגרין באלו הן השפיעים (עט). מתכוון להכריז את זה והכריז את זה חייב והאי ונתת נפש ממש קאמר איך לן למידק ואוקימנא קרא ששהתירו בו ולמידי דלעיל ד"ג דלמידי דלמיתא עינש

דאמר רב אילמלי
עזריה פלחו לצלמא
אסי לרב אשי ואמרי
אשי לרב אשי ולא
ש לה קצבה להכאה
לה רב יעקב מנהר
ומרי נפש ממש אלא
איכא למימר אלא
משמיה דרבא
פקדו משמיה דרבא
דאמר רב אילמלי
עזריה פלחו לצלמא
אסי לרב אשי ואמרי
אשי לרב אשי ולא
ש לה קצבה להכאה
לה רב יעקב מנהר
ומרי נפש ממש אלא
איכא למימר אלא
משמיה דרבא
פקדו משמיה דרבא

דמותרגמין על צוריו ששז לכח
ולחיתו הראשון: **אלה מלמד**
שחובשין אופו. לה נאמר מקרא
זה אלה ללמדך דהיבא דהכח והא
הוא ונפל למשכב ויחבוש את המכה
מחת צבית האסורין עד שגמלה
אם יקום והתהלך בחוץ אז ונקמה
המכה ממנו עד השתא לא יחל
מדי צית דין אלו נחשב: וזי
מיים קטלינן ליה. [ציון דלמדת
חובשין ממנו דאי מיים ציוק קטלינן
ליה להאי דאי לאו לקטלא למאי

חמור דאמר רב
מביישאל ועוריה פלחו
בריה דרב אסי לרב
בריה דרב אשי לרב
וכאה שיש לה קצבה
מתקוף לה רב מרי
קטלא דלמא בשוגג
לקיש אמר הא מגי
לוקה ומשלם אי רבי
תימא ר' מאיר לוקה
משלם לית ליה ולא
בשבת גנג וטבה
שור הנסקל וטבחו
ענה וחמשה דברי
רין הא איתמר עלה
חנן ואמרי לה אמר
עון בן לקיש ר' אבין
ודתא משמיה דרבי
ל ידי אחר וכי זה
רואה אמר ר' חננאל
מכירה על ידי אחר
שור דרבי רבי ישמעאל
גליה דבי חזקיה תנא
יח "מתקוף לה מר
דיאלו עבר איהו לא
ומחייב איהו לאו
לא משום דקם ליה
ח על ידי אחר מאי
טרי "מאן חכמים
ר'

מכירה חי אפשר אלא ע"י אחר שהוליקתו לוקחו ממנו: **חכם פסור**. מלי
לתכחד ישלם עבור: **עבר איוב לא מיחייב**. דהא מקטיל: **לאו משום בלא**
מיחייב הוא. דהויוב רמיא עליה אלא משום דקס ליה בדרכה מיניה:
רבי

תמים אבל קנס לא מיחייב אלא ע"פ צ"ד כדאמר' אשר ירשיעון אלהים
תחייב בנפשו מתחייב נמי אמתמן ע"י שליח כיון שאינו מתחייב בנפשו:
רבי

דני

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה
המכה רק שכתו יתן
ורפא ירפא:

שמות כא יט
2. כי יגב איש שור או
שה וטבחיו או מקרו
חמשה בקר ישרם תחת
השור וארבע צאן תחת
השה שמות כא לו

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נגב וכו' נאמר
סחיים ניהא. ע"י זכאים דף
עא ע"א תוס' ד"ה (בעמוד
ההודס) אפי' :

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה אלמלי כו'
מנא לו מעורר דהא: